

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 200-ҳадис

200/291 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ، ثُمَّ جَهَدَهَا، فَقَدْ وَجَبَ الْغَسْلُ».

200.291 Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: **«Аёлнинг тўрт мучаси* орасига ўтирса, сўнг унга куч сарфласа, ғусл вожиб бўлибди»**, дедилар».

* «Муча» деб таржима қилинган сўз ҳадисда «шуъаб» («аъзолар») деб келган. Ҳадисда бу сўздан қайси аъзолар назарда тутилгани ҳақида уламолар турлича фикрларни айтишган. Муҳими, бу сўз аёлга яқинлик қилиш маъносида ишлатилган. Бу ўринда ундан икки қўл ва икки оёқ назарда тутилса, мақсадга мувофиқ бўлади.

Манба: hadis.islom.uz

